

Om behandlingen af lov 138 af 7. marts 1990 om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af lov om udstykning og anden registrering i matriklen henvises til Folketingstidende 1989-90, sp. 64, 400, 5465 og 5891.

Ved lov nr. 415 af 13. juni 1990 ændredes lovens formålsbestemmelse, således at jordfordeling nu også kunne anvendes som virkemiddel i forbindelse med naturgenoprettelsesprojekter, naturpleje, skovtilplantning, rekreative områder og større anlægsprojekter som veje m.v.. Om Folketingets behandling henvises til Folketingstidende 1989-90, sp. 8999 ff og 10795. Efter lovrevisionen udfærdigedes lovebekendtgørelse nr. 467 af 22. juni 1990.

Ved lov nr. 1107 af 22. december 1993 ændredes loven som følge af regeringens aftale af 6. april 1993 med landbrugsorganisationerne. Ved lovændringen blev der åbnet mulighed for at gennemføre jordomlægninger mellem 5-10 ejendomme med én kendelse. Folketingsbehandlingen fremgår af Folketingstidende 1993-94, sp. 451, 972 ff, 3690 og 4367, tillæg A 415. Efter lovrevisionen udfærdigedes lovebekendtgørelse nr. 231 af 25. marts 1994.

Ved lov nr. 297 af 24. april 1996 blev den i 1990 indførte brugeravgift på 5 pct. af jordværdien af de omlagte arealer ophævet. Folketingsbehandlingen fremgår af Folketingstidende 1995-96, tillæg A 3142 og tillæg B 465. Efter lovrevisionen udfærdigedes lovebekendtgørelse nr. 318 af 25. april 1996.

Jordkøbsloven er fra 1971, og er ændret adskillige gange siden.

Jordkøbsloven angiver ikke selv sit formål, men lovens forhistorie, forarbejder og lovens bestemmelser viser dog klart, at loven – ligesom jordfordelingsloven – gennem ”aktiv jordpolitik” søger at realisere samme målsætning som lov om landbrugsejendomme.

De vigtigste formål med den gældende lov er at medvirke til at fremskaffe fast ejendom til oprettelse og suppleret af jordbrug og at tilvejebringe en bedre jordfordeling mellem landejendomme samt til bevarelse af landskabet og det landbrugsmæssige miljø.

Jordkøbsloven består af en hovedlov, lov nr. 181 af 8. april 1971 om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m.v. (udlånsloven) og en række ændringslove af 1973, 1974, 1982, 1989, 1990, 1991, 1993 og 1997.

Hovedloven indeholdt regler om statslån til jordbrugsmæssige formål, der afløste den hidtil gældende statshusmandslov af 1948, nogle bestemmelser om lån i jordfordelingsloven samt forskellige andre lånelove. Om Folketingets behandling af lov nr. 181 af 8. april 1971 om statens udlån til jordbrugsmæssige for-

mål m.v. (udlånsloven) henvises til Folketingstidende 1970-71, sp. 4258, 4747, 5868, 5965, tillæg A sp. 2849, tillæg B sp. 1335, 1535.

Ved lov nr. 223 af 26. april 1973 blev der indført hjemmel til i særlige tilfælde at erhverve jord med henblik på at bevare landskab og det landlige miljø. Endvidere fremgår det af bemærkninger til denne ændringslov, at det ikke længere fandtes påkrævet, at jorden blev afhændet snarest muligt, fordi en effektiv strukturpolitik netop tilsagde, at jorden måske først efter flere år kunne indgå i hensigtsmæssige sammenlægninger og jordfordelinger. Udlånslovens officielle titel ændredes til: ”Lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål”. Folketingets behandling af loven fremgår af Folketingstidende 1972-73, sp. 3511, 4336, 5499, 5565, tillæg A sp. 5437 og tillæg B sp. 1291.

Ved lov nr. 291 af 14. juni 1974 foretoges nogle ændringer i lovens lånebestemmelser. Behandlingen fremgår af Folketingstidende 1973-74, sp. 2089, 4606, tillæg A sp. 1729.

Ved lov nr. 699 af 21. december 1982 blev lovens administration ændret. Folketingets behandling fremgår af Folketingstidende 1982-83, sp. 1039, 1461, tillæg A sp. 883.

Ved lov nr. 381 af 7. juni 1989 om ændring af lov om landbrugsejendomme blev Statens Jordlovsudvalg nedlagt. Folketingets behandling fremgår af Folketingstidende 1988-89, sp. 6750, 7315, 10543, 10822, tillæg A sp. 5471, og tillæg B sp. 2355.

Ved lov nr. 418 af 13. juni 1990 ophævedes lovens hjemmel til at yde statslån som led i regeringens handlingsplan af 1988 for afbureaukratisering. Efter denne ændring indeholdt loven kun regler om opkøb, anvendelse og videre salg af jord samt visse bestemmelser om administration af allerede bevilgede lån og jordrente. Opkøbene koncentreredes næsten udelukkende om frijord, og det fremgår af bemærkningerne til loven, at det bl.a. fandtes ønskeligt, at videreoverdragelse skulle ske snarest muligt. Samtidig blev den hidtil gældende ordning med en ”selvstændig jordfond” opgivet til fordel for en ordning, hvorefter alle Jordfondens arealer overgik til direkte statslig eje og herved blev en del af den almindelige statslige forvaltning. Samtidig indførtes princippet om, at provenuet ved salg af fast ejendom, der erhverves efter lovens ikrafttræden, tillægges årets bevilling til jordkøb, forudsat at der opnås en tilsvarende forøgelse af indtægten ved salg af fast ejendom. Beløb, som er afsat til jordkøb, herunder salgsprovenu, og til anlægsarbejder i medfør af lovens §§ 18 og 27, men som ikke anvendes, kan